



Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-07358

Den 25. juni 2012

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har i brev af 4. juni 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 654 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Chr. Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 654 (alm. del)

I og med at grænsen i åbent land er 44 dB for vindmøllestøj, kan den reelle støj, grundet den indbyggede usikkerhed, altså være op til 48 dB. I åben bebyggelse er støjgrænsen om natten 9 dB højere end for anden industri, der er 35 dB. Hver gang man skal mindske støjen med 6 dB, kræves en fordobling af afstanden fra støjkilden til nabo. Kan ministeren bekræfte, at kommunen, selv når støjen er op mod 13 dB højere end øvrige industri ikke vil kunne påvise denne overskridelse, til trods for at det ville indebære, at man i stedet for 600 meter skal bo i 2,4 kilometers afstand for at støjgrænsen ikke overskrides?

Svar

Jeg kan bekræfte, at støjgrænserne for vindmøller er bindende, og de gælder uafhængigt af den afstandsgrænse, der er fastlagt i vindmøllecirkulæret. Med hensyn til at sammenligne grænserne for vindmøllestøj med de vejledende grænseværdier for støj fra virksomheder, skal jeg henvise til mit svar på spørgsmål 639. Derfor kan jeg ikke bekræfte, at støjgrænserne for vindmøller skulle være hverken 9 dB eller 13 dB højere end de vejledende grænseværdier for virksomheder.

Jeg kan tilføje, at hvis kommunen ved tilsyn konstaterer, at vindmøllestøjen overskrider vindmøllebekendtgørelsens støjgrænser med 2 dB eller mere, skal kommunen gribe ind.

Ida Auken

/

Claus Torp